

talt i Handelsberetningerne om denne vigtige Vare, denne vigtige Produktion for Danmark, at der betales mindre for Mærker fra Mellemgaardene, naar det ikke er fra meget store Gaarde; og hvis det vil blive yderligere fastslaaet ved den forestaaende Udvikling, kunne vi jo komme der henimod, at Interesserne blive endnu mere solidariske, end de ere i Diebliffet. Vi kunne komme saa vidt — det er jo ikke sikkert, at det sker, men det er en Mulighed — at de ganske smaa og de store Produktionssteder falde sammen, at de med andre Ord alle gaa over til at blive Andelsmeierier. Det er allerede den Retning, der synes at blive mere og mere overveiende, og det er de store Mærker, der betales bedst. Hvad der før blev betragtet som store Mærker er nu distanceret ved Andelsmeieriernes Fremkomst. Jeg behøver nu ikke at dvæle længe ved hvor vigtigt det Vendepunkt er, hvorpaa vort Landbrug staar i Diebliffet; jeg behøver ikke at henpege paa den Masse af Andelsmeierier, der trindt om ere blevne etablerede, og hvormedet det maa være enhver virkelig Ven af Landbruget — og det ere vi jo Alle indenfor disse Vægge — om at gjøre at styrke og yderligere udvikle Andelsmeieriernes Stilling. Men jeg vil dog tillade mig — skjøndt det ogsaa er sagt ofte — at pointere, at vort Meierivæsen gaar foran her i Europa og bør blive ved at gaa foran. Vi staa som dem, der først have udviklet det i den Grad, at vi ere blevne Hovedleverandører til Englands Marked. Vi staa ogsaa i den Henseende først, idet vi ere de første Lovgivere paa dette Omraade og ere til en vis Grad blevne efterfulgte heri af langt større Nationer, og de smaa, der ikke have fulgt os, have maaske, som jeg senere skal tillade mig at paavise, maattet undgaae haardt derfor. Det er nu desværre ikke saa mange Exempler, vi kunne fremvise, hvor vi ere gaaede i Spidsen, maaske heller ikke i Retning af Agerbruget, saa jeg mener, vi bør gjøre Alt for at bevare vor Stilling; det gjælder fremfor Alt om at bevare den Tillid, Danmark nyder paa dette og andre Omraader i Udlandet. — Det er bleven paavist under en Behandling af en tidligere Sag i denne Sæssion her i Salen, nemlig, da der var Tale om Svinepest, hvor vigtigt det var at etablere en større Prosperitet og et større Tilsyn med denne vigtige Produktionsgjensstand, med dette vigtige Husdyr, som vort Svin er, og det fandt Bisfald fra alle Sider. Jeg kan ogsaa nævne, at det gjorde et overordentlig godt Indtryk paa de tykke Autoriteter, der nylig have været her til Stede

for at se, hvad der i Danmark blev gjort mod den for Landbruget saa ødelæggende Sygdom, der var trængt ind her. Det gjorde et overordentlig godt Indtryk paa dem, at man saa at sige lagde Papirerne rent paa Bordet. De fik Lov til at se Alt, hvad der var passeret, der blev sigen Tilfælde stukket under Stolen, de kunde med Rette sige, at der her fremfor noget andet Land ikke blot blev truffet de nødvendige og hensigtsmæssige Foranstaltninger for at undertrykke Sygdommen, men at der ogsaa blev givet Udlandet den mest uindskrænkede Adgang til at se indenfor, til at se, hvor Sygdommen var til Stede, og af hvilken Bestaffenhed den var, og jeg haaber ogsaa det skal føre til, at vi inden altfor lang Tid — man veed det jo ikke — maa se i det Mindste en stor Del af Landet gjenaaet for Svineudførsel. Vi staa paa et Vendepunkt i Landbruget; vi udføre nu langt mindre Korn; Kornpriserne ere faldne, og det er Fede produkterne, vi skulle holde os til. Svinene, det vide vi jo Alle, ere for Diebliffet blevne trykkede i Prisen og Udførselen er ikke flydende; det behøver vi ikke at dvæle ved; der er et Tryk paa Landbruget. Men hvorledes gaar det med Fedeveget? Der se vi jo i Beretningerne bestandig foruden de i lang Tid dalende Priser stadig færre Transporter. Der er stadig mindre Tal, naar vi gennemgaa Listerne over, hvad der udføres til England. Altsaa, der er ogsaa et betydeligt Tryk. Nu staa altsaa til en vis Grad Smørret alene tilbage; men i det ere vi i hvert Fald blevne i første Række. Det er der Ingen, der behøver at belære os om, at Udførselen heraf er den høist tællende paa hele Udførselslisten. De vide, at det længe har været Landmændenes Ønske, hvis jeg maa indstøde det her, at der blev sørget for en hurtig, bedre og mere rationel Transport af dette vigtige Produkt. Den tre Gange agtellige Fart fra Esbjerg til Parkeston og London er nu etableret og i fuld Gang; det gjælder kun om at benytte den i videste Maal. Det gjælder for Landmanden om at udføre ad den Vej det bedste og reneste Produkt, som vi kan producere her. Det gjælder ogsaa for Landmændene om at overveie, om de kan komme ind paa Udførselen af andre Meieri-produkter. Jeg siger til, hvad der ogsaa er under Overveielse, om man kunde komme til ogsaa at udføre en Del Mælk, men det staar endnu usikkert, det beror endnu kun paa Forsøg. Nu vil jeg med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, der jo en Gang har været her til Iste Behandling, ikke gaa ind paa de enkelte Paragrafer, men vil kun i sin